

tvungne liberaliseringer og fastholdt princippet om frivillighed, altså at det skulle være frivillige forhandlinger, hvis man sagde, at her er noget, vi gerne vil give. Men EU presser nu voldsomt på og har flere gange gjort det klart, at indrømmelser på andre områder – vi snakker landbrug – er betinget af liberaliseringer på f.eks. serviceområdet. Så meget for den frivillighed!

EU afviser også ulandenes krav om deres ret til at regulere serviceydelse til fordel for mennesker, miljø, og her, når vi snakker serviceydelser, snakker vi jo om f.eks. vand og uddannelse og mange andre ting, som er kerneområder for at bygge et velfungerende land op.

Som det tydeligt fremgår, er der ikke nogen som helst balance mellem de indrømmelser, som ilandene giver, og de krav, som de stiller til ulandene. De små fordele, som ulandene kan høste, er krummer i forhold til, hvad de skal betale, og det er på nuværende tidspunkt faktisk fuldstændig til grin at tale om en udviklingsrunde. Der er tale om en afviklingsrunde på den måde, forhandlingerne kører på i øjeblikket.

Hvis EU og de rige lande fortsætter den hidtidige linje, er der to mulige scenarier. Det ene er, at det lykkes at få gennemtrumfet en dårlig aftale, der vil skade ulandene. Det andet scenario er, at forhandlingerne bryder helt sammen. Hvis der reelt skal blive tale om en udviklingsrunde, der kan hjælpe ulandene og reducere den globale ulighed, så skal kursen ændres markant.

Enhedslisten fremsætter et forslag til vedtagelse, der er udtryk for et sådant kursskifte. Hvis dette kursskifte ikke sker, så siger vi som mange ngo'er, som ulandenes fagbevægelse og bondeorganisationer og mange af ulandenes ledere: Ingen aftale er bedre end en dårlig aftale. Og så håber vi fra Enhedslistens side, at ulandene holder fast og afviser at blive tabere igen.

Jeg vil nu oplæse Enhedslistens:

Forslag til vedtagelse

»Da EU's nuværende udspil til WTO-aftale forhindrer en aftale til fordel for ulandene, opfordrer Folketinget regeringen til at arbejde for,

- at EU's tilbud om markedsadgang og afvikling af handelsforvidende landbrugsstøtte forbedres markant, samt at indrømmelserne ikke betinges af, at ulandene gør indrømmelser på andre områder,

- at der i det internationale handelssystem gives større mulighed for at tage hensyn til arbejdstagerrettigheder, arbejdsmiljø og miljø,
- at EU's krav til ulandene om toldsænkninger på ikkelandbrugsvarer sænkes markant, så ilandene skærer mest af deres toldsatser, samt at ulandene sikres ret til at opretholde højere told for følsomme industrier,
- at ulandene sikres mulighed for at beskytte smålandbrugere, herunder gennem en aftale om specielle produkter, der friholder mindst 20 pct. af ulandenes landbrugstoldlinjer fra toldreduktioner,
- at ulandene sikres ret til at regulere serviceydelser i offentlighedens interesse, samt at offentlig service og offentlige indkøb holdes ude af forhandlingerne,
- at de fattigste ulande ikke skal binde deres toldsatser.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 78).

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste er hr. Kurt Kirkegaard.

Kl. 15.15

Kurt Kirkegaard (V):

Jeg vil gerne takke Enhedslisten for at have taget initiativ til den her forespørgsel. Det er altid godt at være i dialog, og det er et af de meget vigtige emner, vi skal have debatteret her. Jeg er helt sikker på, at vi alle her ønsker, at der kommer et resultat ud af de forhandlinger, der har været indtil nu, selv om de ikke har været lette. Der er mange hensyn og knaster undervejs, og der skal findes fælles fodslag. Vi har med mange forskellige lande at gøre, som hver især har deres egne og tit meget forskellige interesser.

Jeg synes, at vi fra Danmarks side er nået meget langt, og at vi gør meget for at skabe større lighed i hele verden. Fra Venstres side er der mange områder, hvor vi gerne vil arbejde frem imod en bedre løsning. Vi ønsker, at eksportstøtten fjernes, både når vi taler mængder, og når vi taler værdi. Vi ønsker at arbejde på, at den afvikles inden år 2010. Samtidig vil vi arbejde på, at andelen af følsomme landbrugsprodukter begrænses hen imod 1 pct.